

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2020 r.

Poz. 1485

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KLIMATU¹⁾

z dnia 27 sierpnia 2020 r.

w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę przemysłowego

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568, 695 i 1086) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej określony w sposób wskazany w art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanej dalej „ustawą”, oznaczony symbolem „Ei”, oblicza się według wzoru:

$$Ei = \left(\frac{C}{GVA} \right) \cdot 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C – koszty energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby w trzech ostatnich latach poprzedzających rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 pkt 1 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, w okresie wykonywania tej działalności, wyrażone w złotych,
- GVA – wartość dodaną brutto w trzech ostatnich latach poprzedzających rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 pkt 1 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, w okresie wykonywania tej działalności, wyrażoną w złotych.

2. Do kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby, oznaczonych symbolem „C”, o którym mowa w ust. 1, zalicza się koszty:

- 1) zakupu lub wytworzenia energii elektrycznej na własne potrzeby przez odbiorcę przemysłowego, w tym także:
  - a) uiszczoną opłatę, o której mowa w art. 95 ust. 1 ustawy, zwaną dalej „opłatą OZE”,
  - b) koszty realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy,
  - c) opłaty za usługi dystrybucji lub przesyłania energii elektrycznej,
  - d) uiszczoną opłatę kogeneracyjną, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 250 i 843);
- 2) udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Ui”, o którym mowa w ust. 3, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulg, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy;
- 3) udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Uoi”, o którym mowa w ust. 4, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulg, o których mowa w art. 96 ust. 2 ustawy;

---

¹⁾ Minister Klimatu kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu (Dz. U. poz. 495).

- 4) udziału w systemie wsparcia wysokosprawnej kogeneracji w danym roku, oznaczone symbolem „Uki”, o którym mowa w ust. 5, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulg, o których mowa w art. 62 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 5) akcyzy od energii elektrycznej, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 7a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722);
- 6) akcyzy od energii elektrycznej, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 31d ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

3. Koszty udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Ui”, oblicza się według wzoru:

$$U_i = \frac{\frac{100\% - E_{ui}}{100\%} \cdot Z_{oi-z} \cdot O_{zjoi} \cdot E_{oi}}{100\%} + \frac{\frac{100\% - E_{ui}}{100\%} \cdot Z_{oi-b} \cdot O_{zjbi} \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej określony w art. 53 ust. 1 ustawy, w odniesieniu do którego został dla danego odbiorcy przemysłowego wykonany obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- Z_{oi-z} – udział, o którym mowa w art. 59 pkt 1 ustawy albo w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- Z_{oi-b} – udział, o którym mowa w art. 59 pkt 2 ustawy albo w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- O_{zjoi} – jednostkową opłatę zastępczą oznaczoną symbolem O_{zjo} , o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- O_{zjbi} – jednostkową opłatę zastępczą, oznaczoną symbolem O_{zjb} , o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

4. Koszty udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Uoi”, oblicza się według wzoru:

$$U_{oi} = \frac{(100\% - E_{ui}) \cdot SR_i \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej określony zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy, w odniesieniu do której została od danego odbiorcy przemysłowego pobrana opłata OZE, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- SR_i – stawkę opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

5. Koszty udziału w systemie wsparcia wysokosprawnej kogeneracji w danym roku, oznaczone symbolem „Uki”, oblicza się według wzoru:

$$U_{ki} = \frac{(100\% - E_{ui}) \cdot SR_{ki} \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej, określony zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do której została od danego odbiorcy przemysłowego pobrana opłata kogeneracyjna, o której mowa w art. 60 ust. 1 tej ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- SR_{ki} – stawkę opłaty kogeneracyjnej, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

6. Wartość dodaną brutto, oznaczoną symbolem „GVA”, o którym mowa w ust. 1, oblicza się dla:

- 1) jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz z 2020 r. poz. 568) w wariantcie porównawczym – jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 2) jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie kalkulacyjnym – jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 3) jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości – jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych, w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 4) jednostek niesporządzających sprawozdań finansowych jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości – w sposób określony dla jednostek, o których mowa w pkt 1 albo 2.

7. Do obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej stosuje się dane rzeczywiste, a dla okresu od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, w zakresie, w jakim danych tych nie da się jeszcze ustalić, dane oszacowane na podstawie dostępnych wielkości z analogicznego okresu dwóch lat poprzedzających ten rok, przy uwzględnieniu okoliczności mających wpływ na zmianę warunków wykonywania działalności gospodarczej przez odbiorcę przemysłowego.

§ 2. Do obliczania kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby, oznaczonych symbolem „C”, o którym mowa w § 1 ust. 1, oraz wartości dodanej brutto, oznaczonej symbolem „GVA”, o którym mowa w § 1 ust. 1, nie wlicza się wartości pomocy publicznej uzyskanej z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. poz. 1532 oraz z 2020 r. poz. 568), za dany rok kalendarzowy.

§ 3. W przypadku gdy wartość dodana brutto, o której mowa w § 1 ust. 1, jest mniejsza lub równa zero, przyjmuje się, że wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, oznaczonego symbolem „Ei”, o którym mowa w § 1 ust. 1, wynosi więcej niż 40%.

§ 4. 1. Do oświadczeń, o których mowa w art. 52 ust. 3 ustawy, złożonych do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie stosuje się § 1 ust. 2 pkt 1 lit. d i pkt 4–6 oraz nie uwzględnia się w nich wartości pomocy publicznej uzyskanej z tytułu rekompensat, o których mowa w § 2.

2. Do informacji, o których mowa w art. 54 pkt 1 ustawy, które zostaną złożone do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki odpowiednio do dnia 31 sierpnia 2020 r. oraz do dnia 31 sierpnia 2021 r., nie stosuje się § 1 ust. 2 pkt 1 lit. d i pkt 4–6 oraz nie uwzględnia się w nich wartości pomocy publicznej uzyskanej z tytułu rekompensat, o których mowa w § 2.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.²⁾

Minister Klimatu: wz. *I. Zyska*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę przemysłowego (Dz. U. poz. 2054), które utraciło moc z dniem 19 stycznia 2020 r. zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 247).